

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS

BESLISSING

GO / 2021 / 08 / ... / 16 JUNI 2021

Inzake De heer ..., wonende ... te ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat bij ... te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS - SCHOLENGROEP ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, ..., ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 22 april 2021 heeft meester ... namens de heer ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “schorsing voor zes weken” die hem op 1 april 2021 werd opgelegd door de Algemeen Directeur van de SCHOLENGROEP Deze beslissing werd hem meegedeeld met een aangetekend schrijven met antwoordkaart van 1 april 2021.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is sinds het schooljaar 2008-2009 leraar in het TA ... in de BSO-afdeling publiciteitsgrafiek en decor/standenbouw. Naar eigen zeggen heeft hij zijn opdracht in de school steeds met veel ambitie vervuld, werd hij positief geëvalueerd en heeft hij geen tuchtverleden. Objectief wordt vastgesteld dat de heer ..., parallel met wijzigingen in de organisatie (verloop van directeurs; integratie van een school met

overkomst van directiepersoneel) een parcours doorliep dat hem als coördinator dicht bij het beleid bracht maar waaruit hij verdween om te gaan werken in het TA ... om dan uiteindelijk in september 2018 als leraar terug te keren naar het TA Sinds zijn terugkeer in de school zijn de discussies met de directie (inzonderheid directeur ... en adjunct-directeur ...) weer opgelaaide. De onmin escaleert: in november 2018 is er een gesprek met de directeur en er volgen in het voorjaar van 2019 vaststellingsfiches over concrete problemen. Op 5 december 2019 vindt een gesprek plaats tussen de verzoeker en de directie, waarbij ook de coördinerend directeur ..., tweede evaluator, aanwezig is. Dat gesprek bevredigt de heer ... niet: op 5 januari 2020 zendt hij, samen met zijn collega ..., een mail aan de Algemeen Directeur waarin hij zich erover beklagt gepest te worden door directeur ... en vraagt om een onderhoud met de Algemeen Directeur. Van de andere kant roeren zich ook misnoegde ouders en collega-leerkrachten formeel in het debat met opstellingen die voor en tegen zijn. Op 10 maart 2020 deelt de dienst Mensura aan de Algemeen Directeur mee dat de aangelegenheid zodanig geëscaleerd is dat bemiddeling geen zoden aan de dijk brengt en op 16 maart 2020 deelt ..., vertrouwenspersoon van de Scholengroep, mee dat hij zijn bemiddeling staakt omdat er “vanwege de directeur onvoldoende vertrouwen is in mij als bemiddelaar”.

Op 20 april 2020 vraagt de Algemeen Directeur aan de Onderzoekscl GO! “zo nauwkeurig mogelijk in kaart te brengen hoe de heer ... zich opstelt tegenover het directieteam, de heer en mevrouw ... en in welke mate de heer ... collega's en leerlingen betreft in zijn mogelijke kritiek tegenover het directieteam”. De onderzoekscl redigeert haar verslag op 27 november 2020.

Op 18 januari 2021 nodigt de Algemeen Directeur met een aangetekend verzonden schrijven, de heer ... uit voor een hoorzitting in het kader van de tuchtsanctie “schorsing gedurende vijf maanden”. In de uitnodigingsbrief wordt verwezen naar de analyses van de Onderzoekscl en worden volgende drie tenlasteleggingen geformuleerd:

- *“Het, door uw houding (disproportioneel kritisch t.o.v. het beleid, intimiderend ten opzichte van mevrouw ... en afkeurend tegenover de collega's van de afdeling decor/standenbouw), verantwoordelijk zijn voor het teweegbrengen van de verzuurde relatie tussen uzelf en het directieteam,*

die een kwalijke impact heeft op het team (directie en andere personeelsleden);

- *Het actief zoeken naar medestanders in uw tegenstand tegen de directie (door mensen, die ook een probleem hebben met de directeur, te benaderen) waarbij evenmin geschuwd wordt om ouders hierbij te betrekken in een poging deze achter u te scharen, zoals duidelijk omschreven in het onderzoeksrapport;*
- *Het in het algemeen aannemen van een destructieve houding te overstaan van het beleid, zoals beschreven in het onderzoeksrapport dat dienaangaande verwijst naar het bericht aan ..., de e-mails van mevrouw ... waarin zij de situatie aanklaagt in de afdeling publiciteitsgrafiek en het feit dat u instructies gegeven heeft aan de moeder van”*

De hoorzitting, die volgens de uitnodigingbrief van de Algemeen Directeur zou doorgaan op 4 februari 2021, wordt op vraag van de verzoeker uitgesteld.

Op 25 februari 2021 vindt de hoorzitting plaats. De verzoeker verweert zich uitvoerig. Op verzoek van de verdediging worden ook vier getuigen gehoord: mevrouw ..., mevrouw ..., mevrouw ... en de heer Er worden ook schriftelijke verklaringen overgelegd.

Op 1 april 2021 beslist de Algemeen Directeur om de heer ...de tuchtstraf van “schorsing voor zes weken” op te leggen. Hij acht de ten laste gelegde feiten allen bewezen, met dien verstande dat hij de tweede en derde tenlastelegging op volgende wijzen herkwaliceert:

- a) De tweede tenlastelegging: *“Het actief zoeken naar medestanders bij de collega’s in zijn tegenstand tegen de directie in een poging deze achter zich te scharen, zoals duidelijk omschreven in het onderzoeksverslag.”*
- b) De derde tenlastelegging: *“Het in het algemeen aannemen van een destructieve houding ten overstaan van het beleid, zoals beschreven in het onderzoeksrapport dat dienaangaande verwijst naar het bericht aan ... en het feit dat instructies gegeven zijn aan de moeder van”*

Met een op 1 april 2020 aangetekend verzonden schrijven wordt de beslissing, die het voorwerp vormt van het onderhavig beroep, aan de verzoeker meegedeeld.

2. Het procedureverloop

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 11 mei 2021 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven en mail dd. 7 juni 2021 een verweerschrift.

Meester ... heeft namens de heer ... een memorie van toelichting ingediend bij mail en aangetekend schrijven van 12 mei 2021.

Per aangetekend schrijven van 27 april 2021 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

In zijn toelichtende memorie vraagt de verzoeker om ... als getuige op te roepen. De Kamer van beroep acteert die vraag. De discussie daarover wordt bij de grond van de zaak gevoegd.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. Onderzoek van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De verzoeker voert middelen aan die betrekking hebben op de gevolgde procedure en hij betwist het deugdelijk bewijs van de tenlastegelegde feiten. Wat de procedure betreft wijst de verzoeker op een aantal onregelmatigheden die volgens hem, zelfs al heeft het beroep devolutieve werking, de grondslag voor het nemen van een tuchtbeslissing aantasten:

- a) De verwerende partij levert geen deugdelijk bewijs van de delegatie van beslissingsbevoegdheid door de raad van bestuur. Het stuk dat de verwerende partij in beroep overlegt is niet ondertekend en is dus geen bewijs. De Algemeen Directeur was derhalve niet bevoegd om een beslissing te nemen.
- b) In ieder geval kon de Algemeen Directeur geen beslissing nemen omdat hij zich “op zeer ernstige wijze partijdig opgesteld” had. Met name heeft de Algemeen Directeur, na door de verzoeker op 5 januari 2020 ingelicht te zijn over pestgedrag vanwege directeur ... en de verzoeker naar de vertrouwenspersoon verwezen te hebben -wat de verzoeker ook gedaan heeft-, “plots beslist” om een onderzoek te vragen aan de Onderzoeksceel GO! en zulks uitsluitend over de opstelling van de verzoeker, zonder verder nog iets te doen met de voornoemde klacht wegens pesten en met name ook daaromtrent een onderzoek te vragen. Met andere woorden: de Algemeen Directeur heeft met de klacht wegens pesten niets gedaan, maar integendeel een onderzoek gevraagd over de heer ..., om dan op grond daarvan een tuchtprocedure op te starten. Vervolgens heeft de Algemeen Directeur op het ogenblik dat hij een onderzoek vroeg “alle personeelsleden binnen de school” ingelicht dat hij beslist had een onderzoek over de verzoeker te vragen en hen duidelijk gemaakt dat de verzoeker “iets zou mispeuterd hebben”. Die elementen bewijzen een schijn van partijdigheid, die maakt dat de Algemeen Directeur niet langer als tuchtverheid kon optreden.
- c) Schending van artikel 19,§1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991), doordat de Algemeen Directeur slechts met de oproeping voor de hoorzitting -18 januari 2021- aan de verzoeker heeft meegedeeld dat hij een tuchtonderzoek tegen hem instelde. De verzoeker kreeg wel de mededeling dat er een onderzoek bij de Onderzoeksceel werd gevraagd, maar daarin werd niet gezegd waarover dat onderzoek zou gaan noch dat het om een tuchtonderzoek ging. De tuchtprocedure is initieel dus niet regelmatig opgestart.
- d) Schending van artikel 19,§3, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991, doordat de heer ... de brief van 18 januari 2021 waarin hij opgeroepen werd

om op 4 februari 2021 gehoord te worden, slechts op 22 januari 2021 ontvangen heeft en de minimale oproepingstermijn van 10 dagen dus niet werd gerespecteerd. Dat de hoorzitting vervolgens uitgesteld werd kan de onregelmatigheid niet teniet doen, zeker nu dit de brief was waarin de verzoeker voor het eerst vernam dat hij betrokken werd in een tuchtprocedure.

- e) Schending van artikel 19,§5, tweede lid, 1° van het besluit van 22 mei 1991, doordat de oproepingsbrief voor het verhoor een precieze omschrijving moet geven van de ten laste gelegde feiten, terwijl de brief op dat vlak allesbehalve duidelijk en precies is. Waar de Algemeen directeur in de beroepen beslissing stelt dat aan de verzoeker een “houding” wordt verweten, is dit een tenlastelegging die daar voor het eerst wordt geformuleerd, wat niet kan, zeker nu de Algemeen Directeur in het beroepen besluit zelf nog een heromschrijving van de feiten vooropstelt.
- f) Schending van de rechten van de verdediging wegens het bestaan van een “onvolledig tuchtdossier”. In het dossier steekt een niet-ondertekende verklaring van mevrouw ... -een belangrijke getuige- en van mevrouw ..., zodat de verzoeker zich daarover niet heeft kunnen verdedigen; de Algemeen Directeur beschikte ook niet over de volledige verklaring van directeur ...; de Onderzoekscel heeft minderjarigen ondervraagd zonder bijstand van een vertrouwenspersoon, waarmee zij haar eigen Charter geschonden heeft; de Onderzoekscel heeft geen onderzoek à décharge gevoerd, maar enkel mensen ondervraagd die de verzoeker niet genegen waren, zoals mevrouw ... en mevrouw ..., waardoor de verzoeker zich verplicht zag om getuigen op te roepen die pertinente verklaringen hebben afgelegd -belangrijk is de getuigenis van de vroegere directrice mevrouw ...- waaruit blijkt dat een bepaald kamp in de school de verzoeker wou liquideren en waaruit meteen ook blijkt dat hier geen tuchtrechtelijk optreden gepast was.
- g) Schending van artikel 19,§6, van het besluit van 22 mei 1991, doordat het proces-verbaal van de hoorzitting geen melding maakt van de tussenkomst van de verzoeker waarin hij bepaalde verduidelijkingen aanbracht en doordat het betrokken proces-verbaal pas samen met het beroepen besluit, zegge meer dan vijf weken na de hoorzitting, aan de verzoeker werd voorgelegd. Het proces-verbaal van de hoorzitting is een stuk waarmee het bestuur

rekening moet houden bij het treffen van de beslissing, maar bij gebrek aan goedkeuring kon dit hier niet. Bij de totstandkoming van het beroepen besluit is een substantiële vorm miskend.

- h) Schending van artikel 19, §5, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991 doordat de verzoeker niet voor 18 januari 2021 in kennis werd gesteld van het instellen van een tuchtvordering terwijl de Algemeen Directeur meer dan zes maanden voordien -met name toen directeur ... met hem converseerde- duidelijk kennis had van de ten laste gelegde feiten. Hij had toen een tuchtonderzoek kunnen opstarten zonder het vermoeden van onschuld te miskennen.

Wat het bewijs van de feiten betreft stelt de verzoeker

- a) Over het eerste tuchtfeit: dat er spanningen bestaan binnen de school, zoals blijkt uit de getuigenis van ex-directrices ... en ..., is duidelijk. Het zou onredelijk zijn die getuigenissen te veronachtzamen en daaruit blijkt dat een groep mensen rond mevrouw ... en mevrouw ... personen met nieuwe ideeën -zoals de heer ...- bijzonder kritisch bekijkt. Mevrouw ..., die stelt dat de verzoeker tegen is om tegen te zijn, staat alleen met haar verklaring; er was geen sprake van een minachtende blik van de verzoeker ten aanzien van de richting decor/standenbouw, en de heer ... getuigt hoe hij door collega's werd opgezet tegen de verzoeker maar toch moest vaststellen dat die samenwerking vlot verliep. Het tuchtbesluit houdt met dat alles geen rekening. Het is voorts ook niet verboden om een mening te hebben over de "plus-uren" of over de controle op het GIP en daarover met collega's en vakbond te spreken, zeker nu de verzoeker de regels respecteert, er beleefd over communiceert en een redelijke inbreng doet, zoals opnieuw blijkt uit de voorgelegde getuigenissen.
- b) Over het tweede tuchtfeit: Vooreerst heeft de Algemeen Directeur de feiten geherkwalificeerd zonder dat hij zich daaromtrent heeft kunnen verdedigen. Voorts betwist de verzoeker "medestanders" te hebben gezocht. Mogelijks heeft hij in het kader van zijn tuchtvervolgning wel mensen aangesproken om zijn visie te ondersteunen maar dit is geen tuchtfeit en dit is ook niet het geval met de discussies met collega's over de stage. Uit niets blijkt dat hij mensen zou opgeroepen hebben om zich te verzetten tegen de directie. De

heer ... stuurde erop aan de verzoeker te ontslaan en in die perceptie denkt hij dat de verzoeker medestanders ronselt.

- c) Over het derde tuchtfeit: Ook hier heeft de Algemeen Directeur de feiten geherkwalificeerd zonder zijn verdediging te horen. De verwijzing naar de verklaring van ... is niet bewijskrachtig, want er werd haar enkel gevraagd “om geen onwaarheden te verkopen”, wat geen tuchtinbreuk is. Er zijn ook nooit instructies gegeven aan de moeder van ... en de aangebrachte bewijzen daarvan zijn vals. Wat gebeurde is dat de moeder bevestigd heeft dat zij tevreden was over de leraar, zonder daarmee de directie te beschuldigen: er was afgesproken dat de verzoeker met de betrokken moeder zou communiceren.

In zijn toelichtende memorie benadrukt de verzoeker nog het belang van de getuigenis van ex-directrice ..., wijst hij op het belangrijk personeelsverloop van het middenkader sinds het aantreden van directeur ... en vraagt hij een getuigenverhoor van mevrouw Uit dat alles zal blijken dat er een ernstige problematiek bestaat in de school, waarbij uiteindelijk de directeur de verzoeker gezocht heeft, en die niet kan opgelost worden met tuchtrechtelijk ingrijpen. Hij herhaalt dat hij als leraar op 5 januari 2020 een noodkreet geslaakt heeft bij de Algemeen Directeur met een klacht wegens pesten, hetgeen hem kwalijk genomen is en de Algemeen Directeur heeft gemeend de schooldirecteur te moeten steunen. Hij confirmeert de grieven die hij in het beroepsschrift geuit heeft.

4.2. De verwerende partij beantwoordt de procedurele middelen als volgt:

- a) Er wordt een delegatiebesluit van 19 juni 2018 voorgelegd. Dat het voorgelegd stuk niet ondertekend is belet niet dat de beslissing bestaat en dat de Algemeen Directeur het kan gebruiken. Zou de verzoeker menen dat het stuk vals is, dan kan hij daarover een strafklacht indienen.
- b) De schijn van partijdigheid die de Algemeen Directeur zou moeten verhinderd hebben om een beslissing te nemen, gaat volledig op in de devolutieve werking van het beroep.
- c) Uit de uitnodiging voor de hoorzitting blijkt dat de Algemeen Directeur het onderzoeksverslag afgewacht heeft alvorens te beslissen dat hij de zaak tuchtrechtelijk zou afhandelen. Dit gebeurde op 18 januari 2021 en het is

onmiddellijk aan de verzoeker meegedeeld. Al wat voorafgaat valt buiten het formeel tuchtonderzoek. In geval van een persoonlijk conflict met tegengestelde meningen is het altijd aangewezen een vooronderzoek te doen naar “het al dan niet bestaan van de feiten”, los van hun tuchtrechtelijke kwalificatie.

- d) De verzoeker heeft de nodige tijd gekregen om de hoorzitting voor te bereiden. De geschonden geachte bepaling strekt ertoe dat de betrokkene minstens tien dagen krijgt om het tuchtdossier in te zien. Ten onrechte wil de verzoeker daar een nietigheid van de oproepingsbrief in zien.
- e) De verzoeker heeft na de omschrijving van de tuchtfeiten in de brief van 18 januari 2021 inzage kunnen nemen van het tuchtdossier en het verslag van de Onderzoeksceel, waarin de “individuele feiten” worden vermeld. Een meer concrete omschrijving van de tenlasteleggingen of de omschrijving van de gedragingen als een “houding” zou geen meerwaarde geboden hebben.
- f) De verzoeker heeft nu kennis van de ondertekende verklaring van mevrouw PIU die niet afwijkt van wat bij de Algemeen Directeur voorlag; de volledige verklaring van directeur ... daarentegen lag wel voor in het tuchtdossier; het Charter van de onderzoeksceel verbiedt minderjarige leerlingen niet om bijstand te weigeren en hij heeft geen minderjarige leerlingen als getuige opgeroepen; door het feit dat de Algemeen Directeur een aantal personen die à décharge getuigd hebben, gehoord heeft, kan er geen onregelmatigheid gezien worden in het feit dat de onderzoeksceel -die in opdracht van het bestuur zaken uitzoekt en zelf geen enkel belang heeft bij de uitkomst van het onderzoek- alleen personen à charge zou hebben gehoord.
- g) De verzoeker kan opmerkingen maken bij het proces-verbaal van de hoorzitting. Het niet bestaan van opmerkingen verhindert niet dat de Kamer van beroep de hoorzitting overdoet.
- h) De Algemeen Directeur heeft een verslag bij de Onderzoeksceel gevraagd om te vernemen wat er scheelde in het TA ... en dus om bepaalde beweringen te objectiveren. De omschrijving van de tuchtfeiten grijpt niet terug naar een eerdere klachtenbrief of document omtrent de verzoeker, maar is volledig geënt op het verslag van onderzoek. Er is geen sprake van verjaring van de tuchtfeiten.

Wat het bewijs van de tuchtfeiten betreft, verwijst de verwerende partij in essentie naar de overwegingen gemaakt in de beroepen beslissing en naar de conclusies van de onderzoeksceel. Zij vindt dat de Algemeen Directeur op grond van het onderzoeksverslag kon stellen dat “de voortdurende houding van de heer ... om het beleid niet aflatend te bekritisieren in strijd is met de ambtsplichten”. Volgens haar blijkt ook uit het onderzoeksverslag dat de verzoeker collega’s betrokken heeft in zijn kritiek op de directie -zij citeert de pagina’s 35 tot 37 van het verslag- en dat hij een destructieve houding heeft aangenomen ten overstaan van het beleid -waarbij zij opnieuw citeert uit het onderzoeksverslag pag. 35 en pag 47.

Beoordeling

4.3. De betrokkenheid van de Algemeen Directeur

a) De delegatie.

De raad van bestuur is het decretaal ingestelde orgaan dat principieel bevoegd is om tuchtvorderingen te voeren [artikel 23,§1, 3°, d), van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs; artikel 62,§1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs]. Artikel 24,§3, laat de raad van bestuur toe de bevoegdheid, bepaald in artikel 23,§1,3°, d) te delegeren aan de Algemeen Directeur, met uitzondering van de bevoegdheid om de tuchtmaatregel van ontslag uit te spreken (artikel 24, §4).

Binnen de Scholengroep ... is dergelijk delegatiebesluit genomen: op 19 juni 2018 nam de raad van bestuur een “besluit betreffende de delegaties van bepaalde bevoegdheden naar de algemeen directeur en de directeurs van de onderwijsinstellingen (SGRB/RvB/B/18041)”, waarvan artikel 3,4° bepaalt: “Aan de Algemeen Directeur van de scholengroep worden de volgende delegaties verleend:

(...)

4° de tucht- en ordemaatregelen betreffende de personeelsleden, uitgezonderd de tuchtmaatregel van ontslag.”

Dat delegatiebesluit vormt een voldoende juridische grondslag voor het optreden van de Algemeen Directeur in deze tuchtzaak. Gewis is de in het dossier voorgelegde kopie niet formeel geauthentificeerd als een uittreksel uit de notulen van de vergadering van de raad van bestuur, maar de verzoeker brengt geen elementen aan en er is geen enkele reden om te twijfelen aan het bestaan en de geldingskracht van de delegatiebeslissing.

b) De vooringenomenheid.

Of er in deze zaak elementen aanwezig waren die de Algemeen Directeur, handelend binnen een regelmatige delegatie, hadden moeten verhinderen om de zaak te behandelen, is een probleem dat een onregelmatigheid in het optreden van de Algemeen Directeur kan bewerkstelligen, maar dat niet afstraalt op zijn juridische bevoegdheid. In die zin valt de aangebrachte onregelmatigheid onder de devolutieve werking van het beroep en gaat het niet om een onherstelbaar gebrek.

Gewis stelt de Kamer van Beroep vast dat de Algemeen Directeur, na een klacht wegens pesten vanwege de verzoeker tegen zijn directeur verwezen te hebben naar de vertrouwenspersoon, de Onderzoekscel gevraagd heeft om een onderzoek naar de gedragingen van de betrokken leraar maar niet naar het optreden van de betrokken directeur, terwijl het, wou hij een algemeen overzicht krijgen van de werking van de school, toch aangewezen was ook zicht te krijgen op de werking van de directie. Daarmee trekt de Algemeen Directeur evident de aandacht naar zich toe. Maar daarin een element van persoonlijk engagement tegen de verzoeker zien gaat te ver, aangezien uit niets blijkt dat de Algemeen Directeur met de vraag naar het onderzoek van de situatie van de verzoeker een andere bedoeling had dan zicht te krijgen op de verhoudingen binnen het schoolteam. En de omstandigheid dat de Algemeen Directeur met brieven van 6 mei 2020 het ganse lerarenkorps een melding gestuurd heeft omtrent het instellen van “een onderzoek”, terwijl hij aan de heer ... vroeg om discreet te zijn, bewijst evenmin een vooringenomenheid tegen de verzoeker. De brief blijkt immers een standaardbrief te zijn, die dus door het personeel ook als zodanig herkend wordt en die op geen enkele wijze refereert aan een tuchtonderzoek.

4.4. De miskennenning van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991

- Artikel 19,§1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de tuchtoverheid “onmiddellijk per aangetekende brief” aan het personeelslid meedeelt “dat ze een tuchtonderzoek instelt” met kennisgeving van de redenen van het onderzoek, welke mededeling het beginpunt is van de tuchtvervolgning. De verplichting geldt vanaf het ogenblik dat de tuchtoverheid beslist heeft een tuchtonderzoek of tuchtvervolgning te voeren. Dit is een discretionaire beslissing die verbonden is met de vraag of de inlichtingen waarover de tuchtoverheid beschikt of die zij in een vooronderzoek ingewonnen heeft -artikel 19,§1, eerste lid- haar als zorgvuldig handelend bestuur toelaten om het pad van de formele tuchtprocedure op te gaan. Onderzoeken welke die beslissing voorafgaan en die het bestuur moeten toelaten een precies zicht te krijgen op de problemen, vallen derhalve niet onder voornoemde verplichting. Uit niets blijkt overigens dat de Algemeen Directeur vóór 18 januari 2021 standpunt ingenomen heeft over de tuchtrechtelijke vervolging van de verzoeker.

Te dezen is de tuchtvervolgning opgestart met de mededeling aan de verzoeker, op 18 januari 2021, dat hij opgeroepen werd voor een hoorzitting in het kader van een tuchtvervolgning. Wat voorafgaat -ook de vraag om onderzoek door de Onderzoekscel- betreft informatiegaring om het bestuur toe te laten zich met kennis van zaken tuchtrechtelijk te profileren en behoort niet tot de eigenlijke tuchtzaak, die procedureel geregeld is door het besluit van 22 mei 1991. En dat de verzoeker dan op 18 januari 2021 in het ongewisse zou gelaten zijn over de redenen van de tuchtvervolgning is onjuist, aangezien de brief verwijst naar het onderzoeksverslag en daaruit tenlasteleggingen distilleert.

- Artikel 19,§3, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991, waarborgt aan het tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid dat hij over “een termijn van tenminste tien werkdagen na ontvangst van de oproepingsbrief” voor de hoorzitting beschikt om zijn verweer voor te bereiden. De verwerende partij betwist niet dat zij te dezen die verplichting niet nageleefd heeft -de verzoeker heeft de oproepingsbrief van 18 januari 2021 op 25 januari 2021 ontvangen en de zitting was gepland op 4 februari 2021- maar die

onregelmatigheid heeft de procedure niet -en zeker niet onherstelbaar-gevitieerd, aangezien de verzoeker uitstel van de hoorzitting gekregen heeft tot 25 februari 2021 en hij derhalve ruimschoots zijn verdediging heeft kunnen voorbereiden.

- Artikel 19,§5, tweede lid, 1°, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de oproeping voor het verhoor melding moet maken van “de ten laste gelegde feiten”. De brief van 18 januari 2021 citeert uit het verslag van onderzoek door de Onderzoekscel GO! en formuleert op grond daarvan drie tenlasteleggingen. Die tenlasteleggingen zijn duidelijk en het vraagt weinig moeite om ze in één term te vatten als een “houding”. Of de tenlasteleggingen wel degelijk kunnen gekoppeld worden aan die citaten en het onderliggend onderzoeksverslag, hangt samen met de kritiek die de verzoeker ten gronde aanvoert, te weten dat de tuchtfeiten niet bewezen zijn. In dit stadium van het onderzoek stelt de Kamer van Beroep vast dat de verzoeker met de hem verstrekte mededeling terdege kon uitmaken wat hem werd verweten en waarop dit steunde.
- Artikel 19, §5, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991, regelt de verjaring van de tuchtvordering: geen tuchtvervolgning kan nog ingesteld worden na verloop van zes maanden na de vaststelling of kennisneming van de feiten. Om te kunnen besluiten tot de ‘vaststelling’ of ‘kennisneming’ van strafbare feiten moet blijken -om te vermijden dat al te lichtzinnig, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens een tuchtprocedure wordt aangevat- dat het bestuur over voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens beschikt om te oordelen dat de betrokkene zich op deontologisch vlak misdragen heeft. Samen gelezen met artikel 19, §1, vierde lid, van hetzelfde besluit, dat het opstarten van de tuchtprocedure koppelt aan de verzending van de brief met de mededeling van een tuchtonderzoek, betekent dit dat geen rekening gehouden mag worden met feiten die minstens zes maanden vóór de verzending van die brief behoorlijk aan de tuchtoverheid bekend waren.
Aan de Algemeen Directeur kan niet verweten worden dat hij, wegens de complexiteit van het dossier, het verslag van onderzoek afgewacht heeft om

op die grond te beslissen de zaak tuchtrechtelijk af te handelen. Het verslag van onderzoek dagtekent van 24 november 2020. Binnen de zes maanden - op 8 januari 2021- is de tuchtvordering opgestart.

- Artikel 19,§6, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de tuchtoverheid een proces-verbaal opstelt van het verhoor van de betrokkene, die verzocht wordt om het stuk te ondertekenen. Dit is een belangrijk stuk in de procesvoering omdat het, eens ondertekend en eventueel van opmerkingen voorzien, geldt als bewijs van wat op de hoorzitting gezegd wordt en kan het met name gebruikt worden om een beslissing te ondersteunen. Heeft aldus een niet of een laattijdig ondertekend proces-verbaal slechts de waarde van een eenzijdige verklaring, dan vitiëert het toch de procedure niet.

In dit geval zet de verzoeker niet uiteen wel element van de beroepen beslissing steunt op een verklaring tijdens de hoorzitting waarvan hij de juistheid betwist.

4.5. Schending van de rechten van de verdediging wegens onvolledigheid van het tuchtonderzoek

- De opmerking dat bepaalde verklaringen die oorspronkelijk in het dossier werden opgenomen, niet ondertekend werden en dat de verklaring van directeur ... niet volledig was, is -zo al correct- in de loop van de procedure rechtgezet.
- Dat minderjarigen zouden verhoord zijn met miskenning van het Charter van de Onderzoeksceel is een argument dat niets afdoet aan de bewijswaarde van die verklaringen.
- Dat de Onderzoeksceel geen onderzoek à décharge zou gedaan hebben is op zich geen reden om dat onderzoek te weren, aangezien het uiteindelijk aan de tuchtoverheid toekomt om de volledigheid van dat verslag te beoordelen en daar desgevallend aan te remediëren.

De argumenten die de verzoeker aanvoert vitiëren de tuchtprocedure niet.

4.6. Het bewijs van de tenlasteleggingen

4.6.1. Vooraf: de verzoeker bekritiseert het feit dat de Algemeen Directeur de tweede en derde tenlastelegging heromschreven heeft zonder mogelijkheid van verdediging. De Kamer van beroep ontwaart daarin niet de minste onregelmatigheid, nu de heromschrijving geen enkel aspect van het dossier in een ander daglicht stelt en integendeel de aanklacht zelfs verlicht (vraag om medestand bij ouders valt weg; verwijzing naar getuigenis mevr. ... valt weg).

4.6.2. Over de gezamenlijke tenlasteleggingen

Aan de verzoeker wordt verweten a) dat hij door zijn “disproportioneel kritische houding” tegen het beleid, door zijn intimiderende houding tegenover mevrouw ... en de collega’s van de afdeling Standenbouw verantwoordelijk is voor een “verzuurde relatie” met het directieteam met kwalijke gevolgen op het team, b) dat hij in dat kader “actief” naar medestand bij de collega’s gezocht heeft en c) dat hij zich “destructief” tegen het beleid opgesteld heeft.

4.6.2.1. Voor de derde tenlastelegging wordt verwezen naar concrete bewijsgegevens. De twee andere tenlasteleggingen steunen op het verslag van onderzoek, zonder aanwijzing van concrete passages.

4.6.2.2. Lezing van het verslag laat de Kamer van beroep ook niet toe een duidelijke link te leggen tussen bepaalde verklaringen of vaststellingen in het verslag en de tenlasteleggingen, inzonderheid nu de verklaringen sterk uiteenlopen naar gelang zij uitgaan van tegenstanders of medestanders van de verzoeker en de directie.

Gewis concludeert het verslag dat de directeur en de adjunct-directeur “tegenwerking” ondervinden (pag. 26), dat “de heer ..., mevrouw ... en enkele collega’s moeite hebben met de manier waarop de heer ... hen bejegt”, want intimiderend tegen mevrouw ... en blijkt gevend van een afkeurende houding tegenover de collega’s van de afdeling decor/standenbouw” (pag. 34), dat de verzoeker kritiek uit op de plus-uren (pag 36) en dat hij ouders betreft in zijn kritiek op het beleid (pag. 41 en 48), maar het onderzoeksverslag neemt geen standpunt in - daar was ook niet om gevraagd- over het tuchtrechtelijk karakter van het optreden

van de verzoeker. Integendeel, de onderzoekers stellen uitdrukkelijk dat zij niet konden objectiveren hoezeer de houding van de verzoeker -die vooral kritisch is op het directieteam “omwille van de stageregeling” en omwille van “de plus-uren”- de goede werking van de school belemmert en vooral dat zij “niet vastgesteld hebben dat de heer ... zich ongepast zou gedragen naar de directie toe.” (pag. 34). Ook dat de frustratie van de verzoeker over de stageregeling en de plusuren “voor andere collega’s een punt van discussie zijn” (pag. 48) en dat de verzoeker daar niet alleen mee staat (pag. 36).

4.6.2.3. Dat er sprake is van disfuncties in de school is duidelijk. Dat de relaties tussen directie en de verzoeker enerzijds en de verhouding van de verzoeker met bepaalde collega’s anderzijds verzuurd zijn evenzeer. Maar daarmee is nog niet aangetoond dat de verzoeker zijn ambtsplichten -o.m. loyauteit; collegialiteit- overtreden heeft, zeker nu hij er met het voorleggen van de getuigenis van ex-directeur ... en anderen -die de verwerende partij niet tegensprekt- erin slaagt een andere stem in het debat te brengen aangaande de werking van het schoolteam. Een verhoor van de getuige die door de verzoeker wordt naar voor geschoven wordt dienvolgens niet nuttig geacht. En in de mate de verwerende partij er toch in slaagt een paar concrete bewijselementen voor te leggen om de “destructieve houding” van de verzoeker te bewijzen, moet vastgesteld worden dat de verzoeker deze op aannemelijke wijze tegensprekt: uit de mail van 20 januari 2020 aan ... blijkt inderdaad geen “destructieve houding”; de “instructies” aan de ouders van ... van begin 2020 bestaan effectief (pag. 47 verslag van onderzoek: mail van 21 december 2019) maar de verzoeker kadert dit in het dispuut met de directie over wie al dan niet contact zou hebben met de ouders en het is in dat kader niet onredelijk dat de verzoeker argumenten wenste te verzamelen om zijn standpunt te schragen.

4.6.2.4. Op grond van wat voorafgaat besluit de Kamer van beroep dat zij in het verslag van onderzoek geen duidelijke bewijzen vindt van tuchtinbreuken in de zin van “disproportionele kritiek”, “intimidatie”, “destructieve houding” of “actief betrekken van medestanders”. Toont het onderzoeksverslag zeker aan dat de verzoeker zich in zijn betrekkingen met directie en collega’s eigenzinnig opstelt en vasthoudt aan het eigen gelijk waardoor de relaties moeilijk verlopen -mogelijks zelfs op een wijze die middels de evaluatieprocedure remediëring noodzaakt-, dan

bevat het geen elementen die hic et nunc het besluit rechtvaardigen dat hij tuchtrechtelijk tot de orde moet geroepen worden.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 16 juni 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag “Er blijkt niet uit het ons voorgelegde dossier dat de tenlasteleggingen een deugdelijke grondslag hebben en dat zij dus tuchtrechtelijk optreden rechtvaardigen” met stemmen 6 voor en 1 stem tegen;

Enig artikel

De beslissing van 1 april 2021 van de Raad van Bestuur van de scholengroep ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf “schorsing gedurende zes weken” van de heer ... wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 16 juni 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, H. ELOOT, P. DE VIS en de heer G. VAN PASSEL vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren A. VANDROMME, G. ACHTEN en D. DIETRICH vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, mevrouw H. ELOOT niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE